

til denne Lov. Om nogle Sygekasser organiseres sig saaledes, at de kunne give Hjælp til Alderdomsforførgelse, stille deres Kontingenter derefter, er et helt andet Spørgsmaal. Jeg kan heller ikke se, at det er dem forment ved denne Lov; men at forlange, at Sygekasserne her, foruden at være Sygekasser, ogsaa skulle være Alderdomsforførgelseskasser, tror jeg ikke gaar an, saa tror jeg, man kommer ud over den Grænse, man har sat sig ved dette Lovforslag. — Det ærede 2de Medlem for 7de Kredts (Madsen) var igjen inde paa de 50 Medlemmer. Det er selvfølgelig ikke noget væsentligt Punkt, men naar det ærede Medlem dog erkjender, at der maa være en Grændse, og jeg mener en passende Grændse — thi at 3 slaa sig sammen og hjælpe hinanden i Sygdomstilfælde, kan man ikke sige er en gjensidig Forsikkring af nogen Betydning — er det et af de Spørgsmaal, der kunne tages under Overveielse. Jeg veed meget godt, at der i Sylland findes et ikke ringe Antal Kasser, som have under 50 Medlemmer, men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at det netop er Kasser, som ere i deres Begyndelsesvirksomhed, og det forekommer mig høist sandsynligt, at de ville kunne høre sig, i hvert Fald de fleste Steder, til et Tal af 50, og jeg finder det høist ønskeligt, at det legale Tal ikke er for lille. Derfor er det vist bedst at holde dette Tal fast foreløbig. — Kontrollen antager jeg nok, vi kunne enes om. Det ærede Medlem vilde ikke erkjende, at han henførte sine Bemærkninger til den engelske Kontrol, og maasse har jeg taget fejl heri; men naar det ærede Medlem erkjender, at der skal være en virkelig Kontrol, og kommer til nærmere at undersøge, hvad der er Kontrol, og hvad Hjælp af Tilsynet, antager jeg ikke, at vi kunne komme saa langt fra hinanden, hvis det for Resten er det ærede Medlems Mening at støtte Loven. Det ærede Medlem vilde helst have fri Kur og Pleie for Alle, der trænge. Ja, jeg ogsaa; naar det tages som en platonisk Udtalelse, kan der ikke være Noget i Veien for at tiltræde den, men det var altsaa ikke Lovforslaget, det skulde indføres i. Der skulde kun gives fri Læge og Medicin for Sygekassens Medlemmer. Det fraraader jeg. Jeg tror, at efter det Princip, Lovforslaget er bygget paa, vil det være naturligt at give Benhjelpe og saa for Resten lade Kasserne have Frihed til at anvende den. Det ærede Medlem er ellers saa bange for Snørlov og Indstrænkninger; men jeg er paa dette Punkt liberalere, jeg siger: Lad Sygekasserne faae Kontanter og lad dem selv ordne deres Sager, som de ville. Jeg fraraader det ogsaa af praktiske Grunde.

Jeg har ogsaa min Erfaring i denne Materie og tør udtale med Sikkerhed, at det at give fri Læge meget let kan føre til Misbrug af Læge, og fri Medicin vil endnu lettere kunne føre til det Samme. Ingen skal nægte den, hvor den behøves, men jeg veed i alt Fald fra et Forhold, jeg har haft med at gøre, at der bruges langt mere Medicin end nyttigt, naar den ydes gratis. Naar blot Bedkommende skal betale en lille Smule og føler, hvad det betyder, nedsettes strax Medicinforbruget væsentligt, og vist er det, at det altid kan være noget tvivlsomt i mange Tilfælde, hvorvidt Bruget af Medicin er nyttigt. Det ærede Medlem hævdede fremdeles, at Loven vilde være af tvivlsom Nytte for Sygekasserne, men han førte egentlig ikke noget Bevis derfor, og jeg tror ogsaa, han skal være fri for at føre noget Bevis bygget paa rimelige Grunde for, at det skal være saaledes. — Det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) indrømmede jo, hvad jeg tror, der ligger i hele denne Materie, og hvad jeg derfor ikke har haft nogen Trang til at sige, at Sygekasserne selvfølgelig staa imod Fattigvæsenet. Hele Sygekassebevægelsen er for saa vidt rettet imod Fattigvæsenet, rettet paa at befri Individierne fra at hjemfalde til det offentlige Fattigvæsen. Derom ere vi enige, og det er netop en af Grundene, hvorfor man skal støtte Sygekasserne i det Omfang, man finder muligt og forsvareligt. Med Hensyn til Korporationer og Tvangen ere vi aldeles ikke uenige. Jeg gik ikke saa langt ind paa dette Spørgsmaal i Gaar som de ærede Medlemmer. Jeg kan gjerne sige, at hvis det sidstnævnte ærede Medlem saa vel som det ærede Medlem for Bræsts ikke havde rørt ved dette Spørgsmaal, var jeg ikke gaaet ind derpaa, men jeg antydede, at jeg i det Væsentlige var enig med de Herrer. Naar det ærede Medlem talte om den tunge og klamme Haand, tilstaaer jeg, at jeg ikke har forstaaet Andet, end at det var i gamle Dage, der var Tale om den tunge og klamme Haand, jeg troede ikke, at det var Sygekasseinspektøren, der kunde ventes at have den, jeg haaber, at han ikke vil have den, men det faae vi nok ordnet paa en passende Maade. — Det ærede Medlem mener fremdeles, at jeg skulde acceptere de 3 og 6 Kr., i al Fald for Halvdelen, men det tillader jeg mig foreløbig ikke at gøre. Jeg tror ikke, det er en retfærdig Deling, det ærede Medlem, ønsker, i ethvert Fald for Diebliffet, men det kunne vi jo nærmere forhandle om. Det ærede Medlem klynge sig til § 13, idet han sagde, der havde vi Garantien. Ja